ihho ja hinge peäle ſadab. Läks aega mõda ja taſſaſe wiſiga ſuggo ikka eddaſi ſelle katſutud targema ello tee peäl, nenda et wimaks Irlandi marahwaſt ſündis igga jodikule õppetuſſe märgiks ſilmade ette panna; ſeſt et ſelgeste näitab, kuida innimenne woib jäggo ſada keige raskemaſt kippumiſſeſt ja kurjaſt peäleaiamiſſeſt, nenda kui õnnetumat himmo wina järrele töeste tulleb armata.

Sel aial, kui rahwas ſeäl maal alles kahhe wahhel olli omma pöörmiſſe nou poleſt, agga weike ſelts jo ſedda parremat oſſa enneſele olli wallitſenud, ſenni kui teiſed ikka weel omma alwa wina-tenistuſt armſaks piddaſid, juhtus, et kaks worimeeſt kokko ſaid ühhe maantee peäle, mis liñna läks. Söitſid teine teie järrele. Kui ſe, kes tagga käis, ſel eelkäijal ni liggi olli ſanud, et ſündis jutto temmaga aiada, kulas temma teiſe käeſt järrel, mis asjad temma weddas? Kül need kallid asjad on,

kostis teine: kaks ami täis keige kangemat wina. — Siis ſul on öigus, minno ele miñna, ütles teine. Sul on ſedda peäl, mis läbbi rahwas ſurma ja hukkaminnemiſſe pole tötwad; ja minna toon ſedda järrele, mis nende pahha ellowiſi ſees peagi tarmis lähhäb: mul on puſärgid peäl. — Eks ſeſt ei olle tunda, et ſeäl maal nüüd jubba maddala pölwerahwa hulgaſt neid olli, kes moiſtſid öiete kül armata ſedda ihho ja hinge kahjo, mis liig winaprugiminne innimeſtele ſadab.

Sepärraſt, armſad luggejad, wötke heaks, kui teile ſiin weel teäda antakſe, mis kuulſad muutmiſſed ſeäl Irlandi ſarel wiimſe aastade ſees on juhtund, ſiis kui keige ſurem rahwa hulk ſedda moiſtlikko nou ennestele ollid wötnud, winajomiſt hopis mahhajätta. Sate nähhä, kuida ſe läbbi innimeſte ellamiſſe wiis hopis auſama pole pöris, ja et nende wäljaspiddine pölli ſeſt aiaſt ſadik hakkas hölpſaste kosſuma.